

Coby & Wim Bussem

Lieve vrienden van de Road Runners Club,

Wij, Coby & Wim Bussem, zijn in de zomer van het jaar 2000 naar Curaçao geëmigreerd.

Na een paar weken acclimatiseren op het mooie eiland, zijn we op zoek gegaan naar een hardloopvereniging. Wij waren in Nederland namelijk ook al enige tijd lid van een hardloopvereniging (Hercules, Dordrecht) en wilden dat graag voortzetten op Curaçao.

De eerste training van ons bij de Roadrunners werd bij het SDK Stadion gehouden en wij werden daar vol enthousiasme door iedereen ontvangen! Coby werd ingedeeld bij trainster Monique van Meerwijk en Wim bij Edwin Lopez Ramirez. Het was een baantraining en het beviel ontzettend goed! De warming-up was voor Wim wel erg moeilijk, de grondoefeningen waren ongeveer van het niveau Hogere Balletschool en dat met zijn lenigheid van een betonnen paal.

Na de training werden wij enorm verrast! Er was namelijk iemand jarig en diegene trakteerde! Uit een kofferbak werden er hapjes en drankjes gehaald, er werd gezongen en het was een groot feest met de groep! Het was supergezellig! En dit gebeurde dus ongeveer na elke training i.v.m. de groep behoorlijk groot was.

Na enkele jaren vroeg Monique aan Wim of dat hij ook training wilde gaan geven. Wim had in Nederland ook al hardlooptraining gegeven en zo kon Monique ook zelf mee gaan trainen met de groep. Wim was direct enthousiast en zo zijn ze om de week de groepstraining gaan verzorgen.

Bij de hardloopwedstrijden was het ook altijd erg gezellig! Door de warmte, worden deze in de ochtend gehouden. De organisatie hiervan werd door de Roadrunners altijd perfect georganiseerd! Voor, tijdens en na de wedstrijden was er volop drinken en eten!

Van water, fruit en soep tot aan bier! Zoiets was totaal nieuw voor Coby en Wim!

Helaas gebeurde er tijdens zo'n wedstrijd, ook een verschrikkelijk drama, waarbij drie leden van de Road Runners op afschuwelijke wijze om het leven zijn gekomen. Waaronder Monique, dit immens grote verlies zal voor altijd bij ons blijven.

Wim was geblesseerd en hij deed dus niet mee met deze wedstrijd, maar om de lopers aan te komen moedigen en sportief te blijven is hij samen met Frans Kuenen erheen gefietst op de racefiets. Monique deed wel mee en ze kwamen haar rennend tegen. Wim grapte nog of ze niet liever achter op de fiets wilde zitten, dat wilde ze niet, maar wel voorop grapte ze terug! Hierna fietsen Wim en Frans terug naar huis. Eenmaal thuis aangekomen, werd Wim gebeld door zijn schoonzoon met het afschuwelijke bericht, die was gebeld door Salina, die wel aan de wedstrijd mee deed. We kunnen het nog steeds niet begrijpen, hoe dit heeft kunnen gebeuren. Hierna volgde een moeilijke en verdrietige periode, de uitvaarten en het uitstrooien van de as van Monique en vervolgens een stille tocht.

De eerste trainingen na het ongeval waren vooral erg moeilijk.

Op een gegeven moment kreeg Coby steeds meer last van haar ziekte, de ziekte van ménère, en haar gehoor werd steeds slechter.

Hierdoor heeft zij moeten stoppen met haar werk bij Dolphin Academy en daarom zijn wij na 17 mooie jaren in 2017 geremigreerd naar Nederland.

We missen de Road Runners nog steeds, vooral de gezelligheid ervan! Bedankt allen dat wij al die jaren hebben mogen meegenieten met jullie!

Veel Liefs,

Coby & Wim Bussem